kuria nou ennam kui Jummala ſanna kuulda Oh! oh! ma waene!

Õ: Mikspärraſt ſa nüüd ni ärdaste nuttad?

R: Et ma ni raskeste ollen ekſinud ja Jummala wasto patto teinud; ning on murre ja kurwastus ka mo ommade pärraſt.

Õ: Se kurbdus patto pärraſt on wägga hea, ſe ſatab pattuſtpöörmiſt ning juhhatab Jeſusſe jure, kes hingamiſt annab ſinno hingele; agga mis nu murre ſul weel on?

R: Halle meel on ka ſe pärraſt, mo naene ja wiis laſt on koddo, ma ollen neiſt lahti, kes kulab nende järrele?

Õ: Kule, armas Rein, ſe Jummal, kes ſinnule naeſe ja lapſi on annud, ſelle holeks anna neid jälle, olle ſinna agga murres omma patto pärraſt, ja katſu, et ſa Jeſusſe jures woikſid andeks-andmiſt otſida ning leida, ja nenda omma Jummalaga leppida, ſiis Jeſus wottab ſinno hinge enneſe holeks ja hakkab omma töödſenna kallal tehha.

R: Olge tenwe öppetamaſt, jah Jeſus ſeda iſſe ſedda murret minno ſüddamesſe

Hanso ja Mardi jut. 1739, lk. 69